Pregaria.cat

Entrada

NO PUC PERDONAR. ÉS SUPERIOR A LES MEVES FORCES

Assumptes econòmics, herències, infidelitats, estafes, calúmnies, traïcions, conflictes de tota mena, injustícies... “No puc perdonar. És superior a les meves forces.”

Avui, però, has escoltat la Paraula de Déu “Perdoneu els vostres enemics” i tens un conflicte en el teu cor. Per una banda voldries imitar el Pare, que “perdona les nostres culpes” i “fa sortir el sol sobre bons i dolents”. Voldries. Fins i tot penses que et sentiries millor apagant la ràbia. Però no pots. Et sembla impossible. És massa gros el mal que t’han fet.

El perdó es una suma de dos elements: una determinació de la teva llibertat suficientment motivada i un cert canvi de sentiments i emocions. El primer és essencial per perdonar. El segon és secundari i fins prescindible.

El primer element del perdó neix de la teva llibertat. Vols perdonar en un acte lliure i decidit per uns motius importants, com ser seguidor de Jesús, que va perdonar els que l’estaven matant. Pots perdonar perquè no vols mantenir-te en la violència indefinidament, pots perdonar perquè han reconegut el mal que han fet, etc. No hi ha perdó si tu no vols perdonar. “Vull perdonar. Et perdono. Tinc motius per fer-ho i vull fer-ho. Perquè sóc lliure”.

El segon element del perdó és emotiu, sentimental. Molta gent pensa que és el fonamental, però en realitat és secundari i fins prescindible, perquè els nostres sentiments molts cops no els podem controlar, especialment en assumptes greus. Perdonar no és igual a “No ha passat res, ara ens abraçarem, tot serà com abans, em caus simpàtic...”

Qui perdona seriosament actua en llibertat perquè té raons que el motiven. La dimensió afectiva no necessàriament seguirà el mateix ritme. Podem perdonar de debò i sentir antipatia, reconèixer que hem estat víctimes d’una greu injustícia que ens remou per dintre. Però el perdó neutralitza la venjança. Pot fins i tot ajudar a donar la mà al contrari i no desitjar-li cap mal, pot ajudar a una major comprensió dels altres. No per això estem obligats a canviar els sentiments i les emocions quan recordem el que ens han fet. Potser sí que amb el temps fins els mateixos sentiments poden anar canviant. El que va passar va passar i això no canvia, però si perdones lliurement tu començaràs també a canviar.

Jesús Renau sj.